

निशाम्य अवलोक्य ॥ १८ ॥ न सज्जते न प्रतिबध्यते ॥ तेजः प्रभावः ॥ अन्येतु तेषां दृष्टिर्न सज्जते तत्रत्यपदार्थेष्विति शेषः ॥ तिमिरावृतत्वात् ॥ अतएव तेजःपराक्रम
योरपि कुंठितगमनं ॥ यद्यपि वायोरिव गतिस्तथापि यतो दृष्टिस्तमसि प्रतिबद्धा वर्ततेऽतो वेगेन परस्परहस्तग्रहणपूर्वकं प्रविष्टा इत्यर्थः ॥ अतएव गृह्यहस्तैः परस्परमित्येहे नुमदु
क्तिरित्याहुः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ अन्योन्यं संपरिष्वज्य तिमिरदेशविनिर्गमजसंतोषवशादिति शेषः ॥ यद्वान्योन्यं हस्तावलंबनं कृत्वा हस्तेन परस्परस्योरआदिसम्यग्धृ

अचंद्रसूर्यहरयो ददृशूरो महर्षणं ॥ निशाम्य तस्मात्सिंहांश्वतांस्तांश्च मृगपक्षिणः ॥ १८ ॥ प्रविष्टा हरिशादूला विलंति मिरसंवृतं ॥ न
तेषां सज्यते दृष्टिर्न तेजो न पराक्रमः ॥ १९ ॥ वायोरिव गतिस्तेषां दृष्टिस्तमसि वर्तते ॥ ते प्रविष्टास्तु वेगेन तद्विलंकपि कुंजराः ॥ २० ॥ प्र
काशं चाभिरामं च ददृशुर्देशमुत्तमं ॥ ततस्तस्मिन्विलेभी मे नानापादपसंकुले ॥ २१ ॥ अन्योन्यं संपरिष्वज्य जग्मुर्योजनमंतरं ॥ तेन
ष्टसंज्ञास्तृषिताः संभ्रांताः सलिलार्थिनः ॥ २२ ॥ परिपेतुर्विलेतस्मिन्कंचित्कालमतंद्रिताः ॥ ते कृशादीनवदनाः परिभ्रांताः पुवंगमाः
॥ २३ ॥ आलोकं ददृशुर्वीरानिराशा जीविते यदा ॥ ततस्तं देशमागम्य सौम्याविति मिरंवनं ॥ २४ ॥ ददृशुः कांचनान्दक्षान्दीप्तवैश्वान
रप्रभान् ॥ सालांस्तालांस्तमालांश्च पुन्नागान्वंजुलान्धवान् ॥ २५ ॥ चंपकान्नागवृक्षांश्च कर्णिकारांश्च पुष्पितान् ॥ स्तवकैः कांचनैश्च
त्रैरकैः किसलयैस्तथा ॥ २६ ॥ आपीडैश्च लताभिश्च हेमाभरणभूषितान् ॥ तरुणादित्यसंकाशान्वैदूर्यमयवेदिकान् ॥ २७ ॥ त्वेतियावत् ॥

पूर्वोक्तस्यैव विस्तरः ॥ नष्टसंज्ञास्तृषावशात्तदाह तृषिता इति ॥ २२ ॥ परिपेतुरिति ॥ अधोमार्गावलंबनांधकारे गताः ॥ २३ ॥ आलोकमेव ददृशुः न तु जलं जीविते निरा
शायदावभूवुस्तदोच्यमानलक्षणं देशमागम्य कांचनान्दक्षांश्च ददृशुः ॥ यद्वा जीविते निराशावभूवुस्तदा भगवत्कृपया आलोकं ददृशुरुच्यमानविशेषणे देशे कांचनान्दक्षा
नृददृशुः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ आपीडैस्तवकशेखरैः लताभिश्च संयुक्तान्पादपान्ददृशुः ॥ २७ ॥